

Projekt

z dnia 1 kwietnia 2020 r.
Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA I GMINY BIAŁOBRZEGI**

z dnia 1 kwietnia 2020 r.

**w sprawie zmiany uchwały nr XXX/259/2017 Rady Miasta i Gminy Białobrzegi z dnia 29 czerwca 2017 r.
w sprawie ustalenia wysokości opłaty za pobyt oraz maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie dziecka
w żłobku prowadzonym przez Gminę Białobrzegi.**

Na podstawie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506 z późn. zm.)¹⁾, art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 roku o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 326) oraz art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) uchwała się, co następuje:

§ 1. W uchwale nr XXX/259/2017 Rady Miasta i Gminy Białobrzegi z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty za pobyt oraz maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie dziecka w żłobku prowadzonym przez Gminę Białobrzegi dodaje się § 4a w brzmieniu: „§ 4a. W przypadku zawieszenia działalności (zamknięcia) żłobka zwalnia się rodziców, opiekunów prawnych dzieci za pobyt w żłobku w części proporcjonalnej do ilości dni w miesiącu w którym żłobek nie świadczył usług”

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Białobrzegi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego z mocą od 12 marca 2020 r.

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego cytowanej ustawy zostały opublikowane w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, poz.1696, poz. 1815.

Uzasadnienie

W związku z rozprzestrzenianiem się koronawirusa wywołującego jednostkę chorobową oznaczoną przez Światową Organizację Zdrowia jako COVID-19 sytuacja w Polsce dynamicznie zmienia się, a skutki epidemii wpływają na życie społeczno-gospodarcze. Epidemia początkowo – od drugiej połowy stycznia 2020 r. – obecna w Azji (Chiny, Japonia, Korea Płd.) przeniosła się pod koniec lutego 2020 r. do Europy (w marcu 2020 r. najwięcej przypadków zachorowań odnotowano we Włoszech) i w połowie marca objęła większość krajów świata. Światowa Organizacja Zdrowia ogłosiła 11 marca 2020 r. stan pandemii. Jednocześnie część krajów w Europie (w tym Polska) wprowadza nadzwyczajne środki, które mają zapobiec rozprzestrzenianiu się epidemii, wpływające na swobodę życia społecznego. Epidemia COVID-19 dezorganizując życie społeczne i gospodarcze spowodowała, że rodzice przebywają z dziećmi, które powinny być w tej chwili w żłobkach. Decyzją Burmistrza potwierdzoną przez premiera żłobki zostały zamknięte. Aby wyjść naprzeciw oczekiwaniom wszystkim rodziców w tej trudnej sytuacji należy zniwelować opłaty za żłobki, tak żeby rodzice nie ponosili kosztów za pobyt dzieci w zamkniętym żłobku. Ww. rozwiązanie nie może zostać wdrożone w sposób inny niż legislacyjny, dlatego przyjęcie powyższej uchwały konieczne jest z mocą obowiązującą od dnia 12 marca 2020 r. czyli od dnia zamknięcia żłobka. W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia chyba, że dany akt normatywny określi termin dłuższy. W uzasadnionych przypadkach, akty normatywne z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż 14 dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym (art. 4 ust. 2). Art. 5 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych stanowi, że przepisy art. 4 nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Jedną z konstytucyjnych zasad państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP) jest zasada niedziałania prawa wstecz. Jednakże zasada ta nie ma charakteru absolutnego i w wyjątkowych sytuacjach może zostać nadana moc wsteczna aktowi prawnemu. Problem niedziałania prawa wstecz był przedmiotem rozważań Trybunału Konstytucyjnego. Trybunał kilkakrotnie wypowiadał się, że zakaz *lex retro non agit* dotyczy zwłaszcza przepisów normujących prawa i obowiązki obywateli jeżeli prowadzi to do pogorszenia ich sytuacji w stosunku do stanu poprzedniego. Odstąpienie od tej zasady dopuszczalne jest jedynie wyjątkowo i tylko z usprawiedliwionych względów, gdy jest to konieczne dla realizacji wartości konstytucyjnej ocenianej jako ważniejsza od wartości chronionej zakazem retroakcji (orzeczenie z 30 listopada 1993 r., sygn. akt K 18/92, wyrok z 27 lutego 2002 r., sygn. akt K 47/01, orzeczenie z 19 października 1993 r., sygn. akt K 14/92, wyrok z 31 stycznia 2001 r. sygn. akt P 4/99). Ponadto w orzecznictwie i doktrynie podkreśla się, że wsteczna moc prawa może dotyczyć ewentualnie tylko przyznania praw. Przedstawiona uchwała dotyczy przyznania prawa zwolnienia z opłaty więc spełnia ten warunek. Sytuacja związana z pandemią COVID-19 jest stanem wyjątkowym, który spowodował realne ryzyko zamykania firm i utraty miejsc pracy. Stosowane środki ograniczające rozprzestrzenianie się wirusa, takie jak zamknięcie granic, ograniczenia w podróżowaniu, odwołanie imprez, ograniczenia handlu, kwarantanny, izolacja i praca w ograniczonym zakresie, mogą mieć bezpośredni wpływ na niestabilność, a nawet całkowitą utratę przychodów z powodu pandemii COVID-19 wśród mieszkańców naszej gminy. Głównym celem powyższej uchwały jest pomoc i wsparcie rodziców w tej wyjątkowej sytuacji. W związku z powyższym podjęcie uchwały należy uznać za zasadne.